

burde være falben, og jeg har paatalt den, giver den ikke noget Medlem Ret til, under Paaberaabelse af den falbne Udtalelse, at gjøre den samme Feil. som det Medlem, hvis Udtalelse blev paatalt.

Buff: Den ærede Ordfører kom ogsaa i sine Udtalelser tilbage til, at det jeg havde sagt om denne Sags Historie var urigtigt, at jeg havde taget feil, at jeg ikke var rigtig med. Jeg skal nu tillade mig at vise det ærede Medlem, at jeg er fuldstændig med. Det, som jeg har sigtet til, er dette. I Samlingen 1876—77 blev der af Krigsministeren, General Saffner, her i Thinget fremsat et Lovforslag til Straffelov for Krigsmagten. Dette Lovforslag blev henvist til et Udvalg, hvorfra det kom tilbage i Februar 1877, og det blev da i forandret Skikkelse vedtaget her baade ved anden og tredje Behandling. Da Sagen var færdig her, gik den over til Landsthinget, hvor da Krigsministeren optraadte med Lovforslaget i sin Haand og holdt en Tale, som jeg vil bede det ærede Medlem lægge Mærke til; han kan erkyn- dige sig om den ved at slaa op i Landsthings- tidenden for 1876—77 Sp. 747. Han vil da finde, at Ministeren udtalte, at nu havde han her faaet en Straffelov, ganske vist ikke i Formen saaledes, som han havde forelagt den for Folke- thinget, men dog saaledes, at, dersom Thinget nu vilde ændre Loven i de og de Paragrafer, vilde han være istand til med Glæde at tage imod den. Dersom den ærede Ordfører som sagt vil læse efter Sp. 747, vil han finde, at han har i alt Væsentligt efterkommet det, som daværende Krigsminister Saffner forlangte. Jeg vil nu sige, at naar det ærede Medlem nu kommer med dette Forslag i den Form, som han og hans Venner foreslaa, da kommer han med det, som Spire forlangte i 1876 (Berg: Og lidt mere!) Ja, og med Bøstestrafen. Ja, det er ganske vist, de Herrer have nu faaet to Ting, først Bøstestrafen som regulær og dernæst som arbitrær Straf, som Tilgift i § 200. Naar det nu hænger saaledes sammen, forekommer det mig, at jeg har Ret, og behøver ikke at tage mod den Anmærkning fra den ærede Ordfører, at jeg ikke er rigtig med, naar jeg har udtalt, at de Herrer have opfyldt Spires Onsker fra 1876—77. Naar vi ville gjøre dette, kunne vi naturligvis reformere paa alle mulige Omraader, men jeg protesterer paa det Bestemteste imod, at det er den Naade, som Bøstestrafen hidtil har arbejdet paa. Vi have ikke stillet os paa et umedgjørligt Standpunkt, i 1876 strakte vi os saavidt, vi kunde. Det ærede Medlem maa vide bedre end Andre, at jeg og mine Venner netop for ikke at stilles fra ham og hans Venner strakte os saavidt, som det var muligt. Sagen gik ind i Landsthinget, Ministeren forlangte Ud- dringer, det ærede Medlem impetom ham lige-

som ved Hærløven, gav ikke alene det Forlanate, men ud derover, nemlig Bøstestrafen i Tilgift. Det forekommer mig, at jeg har begrundet, at jeg har Ret til at sige, at de Herrer have givet uden at prutte. Ja, saa er det let at faae Reformen, saa havde vi ikke behøvet at vente til 1881. Saa sagde det ærede Medlem i sit Foredrag: Naar vi nu vare saa oplatte paa i § 200 at faae affaftet Vand og Brødstraffen, hvorfor i al Verden vi saa ikke kom dermed i 1876. Det ærede Medlem maa huske feil, jeg staa her med en Række Udbringinger, som staa til det ærede Medlems Disposition, naar han vil; de vise, at jeg og mine nærmeste Venner havde i Udvalget i 1876 ogsaa paa § 200 gjort Forsøg paa at faae Vand- og Brødstraffen ud (Bøssen: Men de kom jo aldrig frem i Salen.) Ja, hvorfor ikke? Fordi der stadig i 1876—77 løb, at, hvor fæde vi end vare af vor Straffelov, og hvor meget vi end skulde se at faae den reformeret, forelaa dog det store parlamentariske Spørgsmaal, som man skulde have afgjort, om Folkethinget havde Hovedindskyldelsen i selve Grundloven. Denne store Sag skulde vi først se at faae afgjort, og derfor maatte vi se at moderere os og ikke bringe mere Uoverensstem- melse tilveie end høist nødvendigt. I vor patriotiske Aand adløde vi det ærede Medlem, og derfor holdt vi vore Udbringinger tilbage. Det kan ikke nytte, at det ærede Medlem nu kommer og spørger, hvorfor vi ikke opstillede dem, thi vi kunne vise Sort paa Hvidt for, at vi have stillet dem op.

Jeg har endnu kun en Bemærkning til det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bøssen). Han var i høi Grad forarget over en Udtalelse fra min Sidemand, det ærede Medlem fra Rjøge (Hørup), hvori denne havde pointeret, at det skulde være Noget, som fulgte af sig selv, at det skulde være en politisk Lov, at vi skulde maale vore Fremskridt efter det Tab, som Mod- standerne led. Det vilde det ærede Medlem nu paa det Bestemteste protestere mod kunde have nogenjomhelst Sandhed paa sig. Jeg er nu ikke ræd for i dette Stykke at stille mig ved Siden af det ærede Medlem fra Rjøge. Jeg finder det i sin Orden, at det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds sølte sig indigneret derover; vi kjende jo hans halve Standpunkter; vi vide, at han anser Forsætningen fra 1849 for at helde maasse vel meget til den ene Side, at en vis Klasse var bleven udelukket, og det var Grunden til, at vi fik Reaktionen i 1866, og det var saaledes en berettiget Reaktion. Vi have hørt disse Udtalelser af det ærede Medlem; men jeg er ikke saa kiasel — for at bruge et jydsk Udtryk — overfor de Herrer paa den anden Side; de have saa mange Forrettigheder baade i den ene og den anden Retning, at jeg ikke føler mig kaldet til at optræde som Procurator eller Sagfører for dem. Nu har det ærede Medlem fundet sig foranlediget